

відкритого демократичного суспільства. Співпраця з європейцями у сфері освіти не шляху входження України визначається участю вищої освіти України в Болонських перетвореннях. Але болонські вимоги це не уніфікація вищої освіти в Європі, а широкий доступ до багатоманітності освітніх і культурних надбань різних країн.

Європейський культурний простір можна визначити як мультикультурний, який в свою чергу формує інтегровану політичну культуру особистості. Характерними ознаками такої інтегрованої політичної культури особистості є: непротирічність політичних ідентифікацій, низький рівень політичного насилля, переважність громадянських процедур у врегулюванні конфліктів, довіра в політичних відношеннях соціальних груп, терпимість по відношенню до плюралістичності інтересів і переконання в їх примиренні, а також відчуття політичної компетентності.

—Шавкун І. Г. — канд. філол. н
(Запоріжжя, ЗНУ)

МЕНЕДЖМЕНТ-ОСВІТА В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Модернізація національної менеджмент-освіти має враховувати інтеграційні процеси в європейській і світовій освіті. Приєднання України до Болонської конвенції передбачає адаптацію її освітньої системи до світових стандартів як у формальному, так і змістовному відношенні [3].

Економіка України, що розвивається і інтегрує в міжнародний бізнес-простір, збільшує кількісний та якісний попит на фахівців нової формації. Це, у свою чергу, дає імпульс важливим новим явищам у вітчизняній менеджмент-освіті, один із головних векторів еволюції якої сьогодні полягає в засвоєнні міжнародних стандартів підготовки менеджерів.

Приєднання України до Болонського процесу змушує нас звернутися до проблеми нової парадигми сучасної менеджмент-освіти. На наш погляд, реалізації цієї мети сприятиме розгляд питань, пов'язаних із розкриттям концептуальних проблем стосовно змісту, завдання, мети, а також місця менеджмент-освіти в системі формування особистості.

Принципова новизна сучасної економіки полягає в тому, що найважливішої складової соціально-економічного розвитку стають не просто будь-які знання, а знання й інформація, оволодіння якими вимагають насамперед університетської підготовки. Нова парадигма менеджмент-освіти полягає в тому, щоб не просто передавати студентам конкретні знання, а навчити їх вмінню адаптуватися до якісно інших умов господарювання й життєдіяльності в цілому, вбудовуватися в постійно мінливе економічне, соціальне й інше середовище.

В сучасних умовах успішну кар'єру може забезпечити тільки така система менеджмент-освіти, що враховує процеси глобалізації: випускники

вузів мають жити й працювати в новому світі, у якому границі національних економік і культур усе більш умовні [2, 22].

За умови євро інтеграції бізнес-середовище передбачає наявність комплексних знань у працівників. Працівник, який має специфічне знання і є спеціалістом тільки в окремій галузі, як правило, має коротку кар'єру, він затребуваний на короткому етапі свого життя. Якість менеджмент-освіти не повинна передбачати навчання вирішувати конкретну проблему сьогодні. Менеджмент-освіта має формувати мислення, яке дозволяє фахівцю долати труднощі.

Існують певні навички, що обов'язкові для сьогодення й будуть необхідні в майбутні десятиліття. Їх основою є насамперед високий професіоналізм і знання ринку в сполученні із компетентністю в області інформаційних технологій. В останньому маються на увазі не детальні знання, а розуміння, як використовувати ці технології - пристосовувати, структурувати й застосовувати для впорядкування інформаційного потоку, що безперервно збільшується.

Менеджери майбутнього мають бути підприємцями за своїм способом життя. Їм слід виходити з того, що немає ні гарантії, ні перспективи займати тривалий час визначену посаду на якомусь конкретному підприємстві. Корпораціям будуть потрібні різні типи менеджерів на різних стадіях корпоративного життя.

Людині, що прагне грати лідируючу роль у світі бізнесу, необхідно вміти адаптуватися до швидких змін ринку й особистих ситуацій, сприймати й застосовувати нові форми роботи, протистояти новим видам тиску, що вимагає гнучкого інтелекту. Менеджер ХХІ століття повинний мати незалежний, творчий розум, бути готовим до ризику з усвідомленням того, наскільки далеко він може зайти в рамках корпорації, на якій працює.

Менеджер має усвідомлювати, що якщо він прагне успіху, то не може працювати в ізоляції, коли контактує із третьою стороною в сфері бізнесу або зштовхується із суспільством у цілому. Розуміння політичного й культурного контексту стає надзвичайно важливим, особливо на міжнародній арені. Менеджер має поєднувати в собі комунікативні навички й уміння міжособистісного спілкування зі знанням і сприйняттям культурного різноманіття.

Успішний менеджер – це той, який бачить перспективи там, де інші їх не можуть визначити. Він уміє в будь-якої, навіть найскладнішої ситуації прийняти вірне для підприємства рішення та знає шляхи раціонального використання ресурсів, якими володіє підприємство.

Приєднання України до європейського співтовариства обумовлює нову філософію менеджмент-освіти. Це впливає з існування якісно нового технологічного укладу, що базується на мережному розвитку вироб-

ництва й управління, на масовому використанні інформаційно-комунікаційних технологій, визначає новий щабель сучасної цивілізації. У числі її головних характеристик - посилення ролі кваліфікації, професіоналізму й творчих здатностей менеджерів. Найважливішим активом високотехнологічної інформаційно-мережної економіки, що формується у світі, стають не матеріальні ресурси, як це було колись, а знання, інтелект, інформація, інновації. Сучасна система професійного розвитку менеджерів поєднує комплекс внутрішніх і зовнішніх ресурсів для розвитку знань, навиків і компетенцій управлінського персоналу компанії всіх рівнів, які розробляються відповідно до загальних вимог ділового співтовариства й конкретних цілей кожного бізнесу для підвищення ефективності його діяльності

Література

1. Білошапка В. Модель професіоналізації менеджера і нові завдання бізнес-освіти в Україні // Ринок цінних паперів України. – К., 2004.- № 1-2. – С. 71-75

2. Иванов С., Волкова И. Болонский процесс: проблемы конкурентоспособности // Вопросы высшей школы. – 2004. - № 2. – С. 19-26.

3. Степко М. Ф., Болюбаш Я. Я., Шинкарук В. Д., Грубінко В. В., Бабин І. І. Болонський процес у фактах і документах. (Сорбонна-Болонья-Саламанка-Прага-Берлін). – Київ-Тернопіль, 2003.

Шевель С.М.

(Суми СДПУ)

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ: ПРОБЛЕМА СВОБОДИ ОСОБИСТІСНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ В ЕТНОМОВНОМУ АСПЕКТІ

Проблема свободи особистості у контексті євроінтеграційного процесу передбачає специфічність підходу до особистісної самореалізації, зокрема в етномовному аспекті. Питання свободи в такому разі можна конкретизувати, перенести у площину етнокультурної свободи вибору життєвого і, відповідно, національного простору реалізації власної активної позиції людини у подібному просторі євроінтеграції. Активна позиція людини у свою чергу найбільш повно реалізується у динаміці процесу лінгвальної діяльності загалом та у структурі мовного пізнання зокрема. За таких умов, етномовний аспект стане одним із рівнів висвітлення цього питання в загальній етнокультурній площині.

Суть лінгвальної діяльності людини визначається амбівалентністю структури свідомого та підсвідомого пізнання навколишнього світу. Відповідно, процес свідомої, тобто цілеспрямованої діяльнісної настанови, так само як і активізація сфери підсвідомого, у якій зберігається глибинна соціокультурна парадигма сприйняття дійсності, зрештою і становить основу свободи мовної самореалізації особистості.